



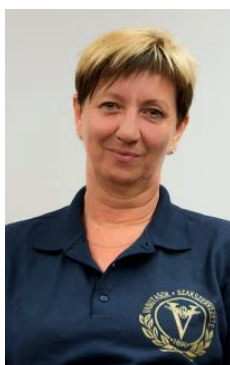
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 29. szám

2018. január 08.

Kiszámíthatóság?

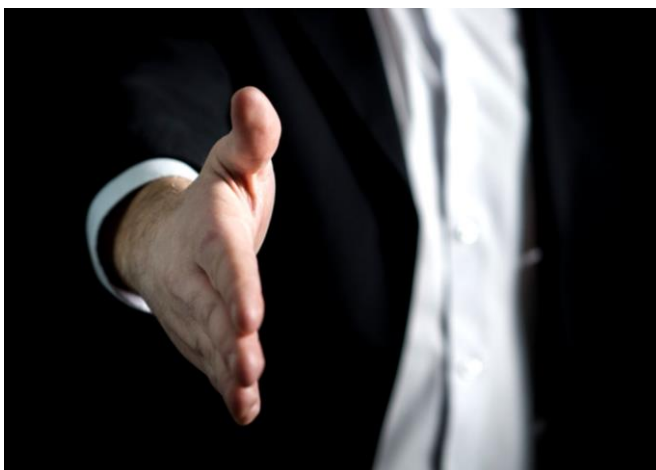


Erre a kérdésre ember legyen a talpán, aki a mai világban azt mondja, hogy van kiszámíthatóság. Véleményem szerint van is, meg nincs is. Kezdjük egy egyszerű példával, mondjuk az időjárással. Ha megkérdeznénk, hogy az időjárás kiszámítható-e, akkor egyből rávágnánk, hogy nem, mert szeszélyes. Másrészt viszont az évszakok időjárása kiszámítható, hiszen nyáron meleg van, télen pedig hideg. Vagy mégse? Mert ugye az idei tél alaposan megréftál bennünket és az élővilágot is. Ma reggel vettem észre, hogy az irodánk előtti rózsabokor bimbót hozott. Vajon a medve alszik egyáltalán?

De lépünk túl az időjárás kiszámíthatóságán, térjünk át a munka világába. Kiszámítható például a foglalkoztatás? Igen, ahol van Kollektív Szerződés, ott a munkavállalók már előző hónapban tudják, hogy mely napokon kell szolgáltatást teljesíteni. Vagy mégse? Mert bejöhet bármi, ami borítja az előre vezénylest. Itt megjegyzem ez a fajta kiszámíthatóság nincs meg minden munkahelyen.

Nincs meg például a B+N-es kollégáinknál sem, ők nem kapnak előre vezénylest, helyzettől függően járnak be dolgozni. Persze, ez így teljesen nem igaz, mert van, aki minden áldott nap egy helyen és egy időben kezd és végez, s vannak, akiket össze-vissza dolgoztatnak.

Haladjunk tovább a kiszámíthatóság terén, nézzük meg az idei bérfejlesztést. Kiszámítható, hogy mennyi lett a minimálbér és a garantált bérminimum, és az is biztos, hogy a MÁV Csoport munkavállalói részére 12 %-os bérfejlesztés lesz az idén. Az viszont már kiszámíthatatlan, hogy ebből a 12 százalékból kinek mennyi jut. Bizony lesz, aki többet kap, és lesz, aki kevesebbet. És mi lesz erre a munkavállalók reakciója? Na, az meg pláne kiszámíthatatlan. Lesz, aki csendben végzi tovább a dolgát, lesz, aki majd hangosan szidja a szakszervezeteket, és lesznek, akik jövedelmezőbb állás után néznek.



Bárhogy is alakuljon, mi emberek bizakodóak vagyunk. Bízunk abban, hogy helyreáll az időjárás rendje, bízunk abban, hogy a holnapi B+N-el történő egyeztetés eredményre vezet, és bízunk abban is, hogy az idei bérfejlesztést kedvező lesz számunkra. És csak javasolni tudom, hogy bízunk egy kicsit jobban egymásban is, hogy tényleg kiszámíthatóbb legyen a jövőnk!

Juhász Tiborné



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Évzárás a Kocsijavítóban

Múlt év december tizenötödikén tartotta évzáróját a fényeslitkei Kocsijavító alapszervezete.



Bujdosó János a JBI igazgatója értékelte az elmúlt évi munkát, majd Béres Zoltán telephely-vezető adott számot a műhely éves teljesítményéről, amiről kiderült, hogy sikerült az elmúlt két évet felülmúlnunk.

Megköszönték a műhely 2017 évi munkáját, és kívántak mindenkinek sikerekben gazdag, boldog újévet.



Bujdosó János ezek után kiemelkedő munkájáért Fülöp Istvánnak átadta az igazgatói dicséretet.

Az évzáró további része ünnepi hangulatban, kötetlen baráti beszélgetésekkel folytatódott.

Szanyi József



4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Rendetlen új év



Úgy döntöttem, ha már új év, akkor rendet rakok. Új élet nemigen lesz, ami nem biztos, hogy baj, a fogadalmakról is nagyon rég leszoktam, ami végképp nem baj. Így maradt a rendrakás, természetesen a fejemben. Vagy nem természetes? Mindegy, én nekiduráltam magam, és az egyszerűség kedvéért az asztalommal kezdtem. Kéretik csak kicsinyt mosolyogni, mert az sem volt vajás kenyér, vagy mézes, vagy mi. Ja, piskóta. Hiszen az a sok minden, ami ott van, az nagyjából én vagyok. Ott írok, ott olvasok, hallgatok zenét, görcsölgetek ezen-azon, emlékezek, vagy éppen felejteni próbálok. Amibe néha elfáradván, kicsit szunyókálok, hogy később újult erővel vessem magam az éjszaka nyugalmaiba.

A tetején kezdtem, ott hátul, gondolván, az egyszerűbb. Némi portörlet – ez kizárólag az én jogom – köcsögök eligazítása, szerény medáljaim megtekintése, limek-lomok igazgatása, esetleg némi selejtezés. Utóbbi művelettel kezdődtek a problémák. Bizony. Nem ám azzal, hogy vízkereszt van, és akkor mi is az, meg honnan és miért? Erről jóval több, mint ezer éve kellett volna érdeklődnöm, ma már azok sem tudják igazán, akik mondják, inkább csak hiszik. Ez sem baj, abban én is nagyon jó vagyok, bár néha úgy járok, mint Arany bűdösbogara a Család körben: „Zúg az éji bogár, nekimegy a falnak, Nagyot koppan akkor, azután elhallgat”.



Szóval selejtezés. Ezt nem dobom ki, mert jó volt, az meg szép. Ezt mindig utáltam, de nincs más arról, az már rég nem működik, de jól mutat. Az meg ronda, de az enyém, azt meg szeretném, ha az enyém volna. Gyorsan alább mentem egy szinttel, hátha ott többre jutok, ott már kevés az emlék, több a tudás, vagy annak hiánya. Utóbbival különösen jól haladtam, még az sem vette el a kedvem, hogy most Szent Korona, vagy csak úgy magyar? Mert ugye negyven éve, vízkeresztkor adta vissza Cyrus Vance, amerikai külügyminiszter az Országgyűlésünk akkori elnökének. Nyomban el is kalandoztam egy pillanatra, vajon ez ma is összejönne, netán kevesek volnánk hozzá? Én biztosan, mármint a selejtezéshez. Legalábbis ezen a szinten.



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szöszmötöltem hát még egy kicsit, aztán mentem lejjebb, következtek az asztal fiókjai. Négy darabban büszkélkedhet a sokat látott bútordarab, tele mindenfélével. Fontos iratoktól kevésbé fontosakig, például ami az asztalon nem fér, de még nem tudni, sejt lesz-e belőle, az puff, be a fiókba. Amelyikbe éppen több hely van. Mondanom sem kell, már alig fér bármelyikbe is, ideje volna kiegyeselní, vagy talán harmadolni. Csakhogy közben vége lett a karácsonytól vízkeresztig tartó tizenkét szent napnak, és tizenhárom szent éjszakának, nyakunkon a farsang. Tehát felfüggeszteném a selejtezés iránti lelkesedésemet, de azért még egyszer nekiugrok.

Tehát már egészen lent vagyok, az alsó fiókban. Melyben amolyan végképp semmire se jó dolgok vannak, mint toll nélküli tolltartók, műemléknek számító alkatrészek, egy oldal a talpmasszázsról, amit sosem olvastam el. Viszont, hogy leplezzem alábbhagyó lelkesedésemet, felmásztam a netre. Ilyen hír, olyan hír, ám megakadt a szemem Elza néin. Sosem láttam, sőt, hírét sem hallottam soha. A hírek szerint szombaton halt meg, száztizenegy évesen. Szép kor, ráadásul a Világ Igaza címmel is kitüntették egykor. Megmentette Szűcs Erzsébet életét, akit egy balatoni nyaralóban bűjtött, és szerencsájukra a szomszédok sem voltak ellenük. Vajon ez is összejönne ma?

Kitérő ide, kitérő oda, nem haladok sehová, és megállapítom, ennél már nincs lejjebb. Hiszen nincs több fiók, muszáj emelkedni. Ám akkor döbbenek rá, itt már jártam, meg itt is, meg itt is. De nem adom fel, csupán belevetem magamat az új évbe. És várom a következő alkalmat, amikor selejtezhetek, akkor talán szorgosabb leszek, és farsangig befejezem. Lazításképp ismét barangolok a netem, mi újság vízkereszt estéjén, és nyomban elmúlik az álmom: Vízkereszt napján, 1999-ben halt meg Sipos István, feltételezem, az nem kérdés, ki volt. Tanulság ma sincs, hacsak az nem, szerencse is kell ahhoz, hogy jól válasszuk meg kedvenc tárgyalópartnereinket.

És míg el nem felejttem, tíz éve, hogy a MÁV Cargoból RCH lett. Vita tárgyát képezi azóta is, hogy helyes volt, vagy sem jó pénzért eladni. Ami biztos, a cargo kisebb-nagyobb zakkanások ellenére prosperál, és biztos bevételi forrás. Érvénytelen kérdés, de vajon tudja valaki, mi lett volna, ha...?

Tehát nagyon figyeljünk, kivel mit, és miért. Igaz, miért ne? Tehát soha ne kössük magunkat gúzsba példátlan renddel, sokkal izgalmasabb a példás rendetlenség. Abból mindig kihozhatunk valamit.

Dolhai József

Soha rosszabb ne legyen!

Ilyenkor, év elején mindenki mérleget készít. Értékelik az elmúlt esztendőt, számba veszik az újév kilátásait, és tervezgetnek. Ezt teszem én is, amikor tényként megállapíthatjuk, hogy 2017-ben 3,8 millió tonna áru fordult meg a vasúton Záhony térségében, ami húsz százalékkal több, mint 2016-ban. Ebből a mennyiségből három és félmillió tonna széles nyomtávon lépett be, ami 22,8%-al több az előző évinél. Tehát jól látható, hogy ukrán-országi háború ide vagy oda, a belépő forgalom örömdetesen növekedésnek indult.

Természetesen ehhez kellett a háromoldalú dunaferres megállapodás is. Mert ha ezt is számokban nézzük, akkor a 2016. évi 1 173 000 tonna belépő mennyiséggel szembe 2017-ben már több mint 1,3 millió tonna áru lépett be. A másik ilyen örömdetes eredményt a Voest Alpine cég szolgáltatta az általa kért osztrák rendeltetésű, Linz és Leoben állomásokra. Több, mint hétszázötvenezer tonnát szállítottunk 2016-ban, míg ez 2017-ben már ez közel 835 000 tonna volt. Az év eltelt néhány napja is jól sikerült, tehát bizakodhatunk, abban, hogy az idei év sem lesz rosszabb, mint a múlt év volt, úgy néz ki, ehhez most minden adott.

Csak így tovább!

Zubály Bertalan



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

Záhony Állomás Alapszervezete

Alapszervezetünk 2018. 02. 17.-re kirándulást szervez Tarcára.

Utazás vonattal a Záhony állomásról 07.03-kor induló személyvonattal, visszaérkezés Záhonyba 18.57-kor.

Tervezett program:

Délelőtt megnézzük Magyarország legnagyobb Áldást osztó Krisztus szobrát, majd ebéd a Tarcali csárdában (az ebédet mindenki maga rendezi, SZÉP-kártya elfogadó hely).

Ebéd után látogatás Bócsi Csaba jegyzővizsgáló borospincéjébe (korlátlan borfogyasztással).

A Borkóstoló VSZ-tagnak 500Ft, VSZ-tag hozzátartozónak 1000Ft, nem VSZ-tagnak 1500Ft.

Jelentkezési határidő, január 20, fizetési határidő: február 10.

Jelentkezés Pokol Istvánné alapszervezeti titkárnál – telefon: +36 70 670 32 61

HUMORSAROK

TUDÁS

A tanárnő visszakérdezi a tanulókat, Milyen pénzeket ismernek.

– Forint – vágja rá Pisti.

– Angol font – mondja a külkereskedő apuka szeme fénye.

A tanárnő elégedett az osztállyal, ám elkomorodik, mert észreveszi, hogy Zolika nem figyel.

– Na, Zolika, milyen pénzek vannak még?

– Hát...a menet!

– Miféle menet? – kérdezi a tanárnő csodálkozva.

– A nővérem barátnőjének a selyemruhája három menetbe került...



A tanító néni biztatja a gyerekeket az iskolában, hogy mondjanak ételeket.

– Kenyér – Jól van, Évike.

– Banán – Igen, Jancsika.

– Lámpa... – Na de Pistike; a lámpa nem ehető!

– De igen! Este anyukám azt mondta az apukámnak, hogy ha leoltod a lámpát, akkor bekapom...

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu